Р Е Ш Е Н И Е
№ 3287

гр. София, 16.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 5 състав,** в публично заседание на 24.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **9027** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК.
Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], [жк], [жилищен адрес] вх. „Б", ет. 7, ап. 38, срещу Ревизионен акт № [ЕГН] / 22. 04. 2013 г., изд. от орган по приходите в ТД на НАП С., потвърден с решение № 1416 / 13. 08. 2013 г. на директора на дирекция „ОДОП" - С..

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания ревизионен акт /РА/ е незаконосъобразен, поради нарушение на материалния закон. По същество се иска от съда постановяването на съдебно решение, с което атакувания РА, бъде отменен в обжалваната част. Претендира разноските по делото. Подробни съображения излага в писмени бележки.
Ответникът - директора на Дирекция „Обжалване и данъчно - осигурителна практика", чрез процесуалния си представител счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.
Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:
Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № 1205733 от 30. 07. 2012 г., издадена от Ц. Н. – на длъжност началник сектор „Ревизии" Дирекция „Контрол", при ТД на НАП

С. /оправомощен със Заповед № РД-01-06 / 04. 01. 2010 г. на директора на ТД на НАП С./ е възложено извършването на ревизия на [фирма], за определяне на задълженията на дружеството за данък върху добавената стойност за периода 01. 04. 2009 г. - 31. 05. 2009 г. Ревизията е следвало да приключи до 07. 11. 2012 г. Ревизията е повторна, във връзка с отменително Решение № 1747 / 17. 07. 2012 г. на директора на Дирекция „О.".

Резултатите от ревизията са обективирани в Ревизионен доклад № 1205733 от 21. 11. 2012 г., връчен на пълномощник на дружеството на 12. 03. 2013 г.

В срока по чл. 117, ал. 5, изр. 2 от ДОПК, са постъпили писмени възражения.

Със Заповед за определяне на компетентен орган № К 1205733 / 29. 03. 2013 г.,издадена от Т. Г. въз основа на Заповед № РД-01-1358 / 01. 11. 2012 г. на директора на ТД на НАП С., е определен Е. М. Н., за компетентен орган по издаването на ревизионен акт на [фирма], [населено място].

Ревизията е приключила с Ревизионен акт /РА/ № [ЕГН] / 22. 04. 2013 г., без доказателства за връчването му.

С жалба вх. № 53-03-1338 / 21. 05. 2013 г., е оспорен РА по административен ред.

Със споразумение между страните е продължен срока за произнасяне от страна на решаващия орган, с до 1 месеца.

С Решение № 1416 / 13. 08. 2013 г. на директора на Дирекция „ОДОП" – С., ревизионния акт е потвърден в обжалваната част. Решението е връчено на 20. 08.2013 г.

С жалба вх. № 53-00-890 / 30. 08. 2013 г., е обжалван РА и по съдебен ред.

С атакувания в настоящото съдебно производство РА № [ЕГН] / 22. 04. 2013 г., изд. от орган по приходите при ТД на НАП С. , в потвърдената му с Решение № 1416 / 13. 08. 2013 г. на директора на Дирекция „ОДОП" – С. част, на жалбоподателя [фирма], е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 20 042,85 лв. и са определени лихви за забава в размер на 8 267,42 лв. по фактури издадени от [фирма].

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок, подлежащ на обжалване ревизионен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съдът счита, че Ревизионен акт № [ЕГН] / 22. 04. 2013 г., г. изд. от орган по приходите при ТД на НАП С., е нищожен, поради което не следва да се разглеждат обстоятелствата по съществото на спора.

Видно е, че със ЗВР № 1205733 от 30. 07. 2012 г., е възложено на Е. М. Н. и М. Л. П., извършването на ревизия на [фирма].

В същото време издадения РД № 1205733/21. 11. 2012 г. е подписан (стр. 38) единствено от М. П., като липсва подпис на Е. Н..

В тази връзка са дадени изрични указания на ответника с разпореждането за насрочване на делото, да се представи РД подписан и от Е. Н..

С молба от 30. 09. 2013 г. (стр. 374) процесуалния представител на ответника, е посочил, че не може да се представи РД подписан и от Е. Н., тъй като това лице по време на издаването на доклада е било в отпуск по болест. Към молбата е представен болничен лист на Е. Н., за разрешен отпуск поради временна неработоспособност за

периода от 23. 10. 2012 г. до 25. 11. 2012 г.
При това положение, след като издадения РД не е подписан от половината от състава определен да извърши ревизията, то същия не отговаря на изискванията на чл. 117, ал. 2, т. 10 от ДОПК и е нищожен.
Доколкото на основание чл. 120, ал. 2 от ДОПК, ревизионния доклад е неразделна част на ревизионния акт, то посочената по-горе нищожност на РД води до нищожност и на издадения РА.
Фактът, че Е. Н. е бил в отпуск по болест не означава, че същия не е могъл да подпише РД след завръщането си на работа на 26. 11. 2012 г. Видно е, че срока за извършване на ревизия е бил до 07. 11. 2012 г., като РД е следвало да се състави до 21. 11. 2012 г. В същото време, съобразно константната съдебна практика, срока за издаване на РД, посочен в чл. 117, ал. 1 от ДОПК е инструктивен, поради което е нямало пречка да се издаде РД и след този срок при завръщането на Н.. Безспорно е обаче, че РД не е подписан от едно от двете лица, на които е възложено извършването на ревизия, поради което както той, така и издадения впоследствие РА са нищожни. В този смисъл е и съдебната практика изложена в Решение № 5554 от 20.04.2011 г. на ВАС по адм. д. № 12652/2010 г., I о., Решение № 11954 от 14.10.2009 г. на ВАС по адм. д. № 6222/2010 г., I о. и Решение № 15996 от 3.12.2013 г. на ВАС по адм. д. № 3803/2013 г., VIII о.
Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалвания ревизионен акт е нищожен, поради особено съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които не могат да бъдат отстранени впоследствие.
При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва ответника да заплати на жалбоподателя направените разноски, представляващи държавна такса в размер на 50 лева, 1500 лева адвокатско възнаграждение (стр. 377), 400 лева първоначален и 150 лв. допълнителен депозит за вещото лице.
Така мотивиран, Административен съд София-град, I–во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА по жалба на [фирма], НИЩОЖНОСТТА на Ревизионен акт № [ЕГН] / 22. 04. 2013 г., изд. от орган по приходите в ТД на НАП С., потвърден с решение № 1416 / 13. 08. 2013 г. на директора на дирекция „ОДОП” - С..
ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика” – С., да заплати на [фирма], [населено място], [жк], [жилищен адрес] вх. „Б”, ет. 7, ап. 38, ЕИК[ЕИК], направените по делото разноски в размер на 2100 (две хиляди и сто) лв.
РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б., в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: